

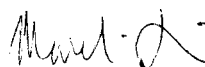
Posudek bakalářské práce Martina Jiskry *O pojmu rozumění v novější hermeneutické filosofii*, FF UK Praha, 2010, 49 s.

Martin Jiskra se ve své bakalářské práci pokusil prozkoumat a promyslet pojem „rozumění“, jak se s ním setkáváme u autorů „novější hermeneutiky“. V úvodu celé práce přitom sám poznamenává, že mu nemůže jít o vyčerpávající a celkový pohled, nýbrž o to, aby na jedné straně ukázal nejdůležitější myšlenky jednotlivých autorů, na straně druhé aby doložil, že „pojem rozumění je pojmem velmi živelným a zajímavým“. Jistě se můžeme přít o to, zda skutečně ukázal „to nejdůležitější“; jsem však přesvědčen, že jeho výklad vskutku zajímavým a živým způsobem dokládá filosofický význam pojmu rozumění.

Autor zdárně překonal úskalí příliš přehledových a „učebnicových“ referátů, což mu na jedné straně umožnilo zajímavým způsobem (d)ocení Diltheyovu hermeneutiku, na straně druhé snad poněkud podcenit význam Heideggera. Je v tom ovšem jistá logika, protože Martina Jiskru primárně zajímá hermeneutická problematika, kterou heideggerovská linie myšlení považuje za druhotnou: otázka metodologie duchovních věd.

Tím lze do jisté míry „omluvit“ snad až příliš stručné shrnutí Heideggerových myšlenek, ale především lze touto perspektivou rovněž číst kap. 4.2., v jejímž závěru M. Jiskra v podstatě polemizuje s gadamerovským přísným odlišením pravdy a metody a trvá na tom, že metoda by měla „zůstat integrální [byť druhotnou] součástí pohybu rozumění“ (42). Ne že by tuto svou tezi zcela přesvědčivě doložil, je však na místě domněnka, že právě určité „zmetodičtění“ filosofické hermeneutiky by mohlo napomoci tomu, aby hermeneutika měla význam i mimo filosofii – v oblastech, které jí tradičně náležejí.

Práce dokládá schopnost kvalitní práce s primárními texty i samostatného myšlení. Vnímám ji jako příslib pro další zkoumání a navrhuji ji hodnotit známkou *výborně*.

Martin Ritter, Ph.D.